

PUOLIVILLAISTA KRISTILLISYYTTÄ

Väinö Hotti

Laaja kirjo Teh. VHn

Kristillisyyttä on ”monta sorttia”. Jopa on perusteltua sanoa: ”maailma on täynnä kristillisyyttä”. Kaikki ei ole kuitenkaan aitoa (kvasikristillisyyttä) pelastavaa kristillisyyttä:

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**' (Ilm.3:1).

(nettikuva)

PAAVO RUOTSALAINEN
9.7.1777 – 27.1.1852

”Paavo ei väsynyt varoittamasta ihmisiä siitä, että he väärässä järjestyksessä yrittivät tehdä hyviä tekoja – ennen kuin olivat päässeet Kristuksen sisälliseen tuntemiseen” (emt. s.326).

Hänen (Paavo Ruotsalaisen) ympärillään oli kristillisyyttä suuri määrä, mutta Paavo tahtoi tutkia sen *laatua*. Hän suri kirkon tilaa samoin kuin Luther, joka oli sanonut: *”Kristitty on harvinainen lintu”* (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.344).

(nettikuva)

”Herra, herätä meille uusia paavoja, sillä entiset ovat kuolleet. Heidän hautojensa koristelijoiksi meistä on, ei juuri muuhun” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.28).

NIILO TUOMENOKSA:
21.5.1893 – 8.12.1967

Kahdenlaista teologiaa

On tärkeää, että jaamme teologian harjoittajat **KAHTEEN RYHMÄÄ**: 1. THEOLOGIA REGENITORUM (uudestisyntyneiden teologia). 2. THEOLOGIA IRREGENITORUM (uudestisyntymättömien teologia). Nämä teologiat ovat keskenään ristiriidassa – ja kumoavat toisensa!

Jako perustuu Raamattuun:

”Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti. **Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.** Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli” (1. Kor.2:12-16).

Usko ei ole jokamiehen

Raamattu sanoo:

”Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**” (2. Tess.3:1,2).

(nettikuva)

ANTTI KYLLIÄINEN

ANTTI KYLLIÄINEN kirjoitti aikoinaan (1997) kirjan: KAIKKI PÄÄSEVÄT TAIVAASEEN. Kylliäisen teologia on levinnyt kulovalkean tavoin - aina ”Hangosta Petsamoon”.

Ahdas portti remontoitu

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin” (Tuomenoksa, emt.s.82).

(nettikuva)

LASSE MARJOKORPI

”On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeettallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti tilanteen vanhurskauttajaksi, se ei enää toimita tehtäväänsä, vaan se on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi.

Peruslankeemus on Jumalan sanan mukauttaminen vallitsevaan tilanteeseen” (Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.30).

Koko maailman autuus

(nettikuva)

JAAKKO HEINIMÄKI

*”Evangelisuus sai alkunsa 1800-luvulla. Elämänkielteisen ja maailman murheissa rypevän kristillisyyden sijaan evankeliset korostivat iloa, armoa ja autuutta. Suoniemen papin virkaanasettajaisissa 1844 evankeliset papit ottivat kuppia ja **pistivät tanssiksi**. Evankeliumi kun kumminkin on ilosanoma. Herätysliikkeen ihmisistä alettiin puhua ”iloisina evankelisina” (KIRKKO JA KAUPUNKI / 22.06.2017, JAAKKO HEINIMÄKI Jaakko Heinimäki). (netti)*

Positiivinen kristillisuus

Eräissä hengellisissä liikkeissä tämä on viime vuosina saanut merkittävän jalansija. Näin mm. PATMOKSESSA. Tähän liittyy läheisesti ANTINOMISMI, joka oli jo LUTHERIN KIUSSANA:

(nettikuva)

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ‘Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen`”! (Tun.kirj. s.53).

*”Aikamme uskosta käytävää keskustelua sävyttää usein jonkinlainen ‘hyvän` monopolisoiminen kristinuskolle. Päätellään, että jokainen ihminen, joka tuo esiin jotkin **positiivista**, joka tekee jotakin hyvää ja on vilpitön käsityksissään, olisi kastettuna ilman muuta kristitty” (Marjokorpi, emt. ss.30,31).*

HARHAOPPISET LAULUT

(nettikuva)

DIETRICH BONHOEFFER
4.2.1906 – 9.4.1945

”Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan olemme kaikki hiljaa kätkeyt. Me saamme luottaa uskolliseen Luojaan, yhdessä käydä uuteen aikaan nyt” (Uvk 600).

RISTO SANTALA jakaa Bonhoefferin elämän kahteen osaan, Raamatulle uskolliseen ja liberaaliteologiseen luopumuksen osaan. Virsi 600 kuuluu jälkimmäiseen. Tämä selittänee osaltaan sen, että ko. virsi on nimenomaan kääntymättömien suosiossa!

*”Nämä olivat niitä **”uusien ajatusten vuoripuroja”**, joita aletaan suositella **”kirkasvetisinä”** oman aikamme **”kypsyneelle”** ja **”täysi-ikäisyyden”** saavuttaneelle ihmiselle. Bonhoeffer kulkee nimenomaan luterilaisen teologian edelläjuoksijana yhdessä Bultmannin kanssa. Mutta on oikeastaan rikos rakentaa kenenkään vankilaaikansa sielullisessa jännityksessä kirjoittamille tilapäisluontoisille ajatuksille ja tehdä niistä oma teologinen rakennelmansa samaisen henkilön tiliin - juuri näin tekevät aikamme bonhoefferiläiset. **Bonhoeffer on lähinnä tragedia.** Apostoli Paavalikin tosin kirjoitti omat vankilakirjeensä, mutta niiden teologinen sisällitys on sama kuin hänen siviilikirjeittensä. Kirkkaista vesistä voisi lähinnä puhua Bonhoefferin aikaisempaa vaihetta ajatellen. Sen voi kyllä todeta, **että myöhäisempi Bonhoeffer sopii erinomaisesti Jumalasta vieraantuneen maailman moderniin ajatuskulkuun”** (Risto Santala, Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään).*

Viihteen puolelle

Tilaisuudet ovat siirtyneet yhä enemmän viihteen puolelle. Tähän liittyy runsas musiikkitarjonta. Parannussaarna on muuttunut ”siunaamisriitiksi”. Psykologisuus ja sentimentaalisuus ovat leimaa-antavia.

RYTTYLÄN LÄHETYSKESKUKSESSA on rippikoulun yhteydessä annettu **tanssin** opetusta. Lahden kirkossa oli ISKELMÄMESSU.

PATMOKSEN työntekijät MARKKU VUORINEN ja TAPIO KYHKYKYNEN antoivat molemmat messulle varauksettoman tunnustuksensa.

*”Oi Suomen nuoret, Jeesus itki kerran Katsoen kansaa Jerusalemin Nauratko nähdessäsi ristin Herran Työnnätkö luotas onnen ainaisen? Ei huvin teillä taivaan ovi aukee **Ei tanssin nautinnon, ei loistonkaan Unelmas kaikki tyhjiin kerran raukee Ei auta silloin armon huutoskaan”.***

Äskettäin esiintyi Patmoksessa koomikko MIKKO VAISMAA.

KIRKKO ON USKOTON TEHTÄVÄLLEEN. Lähetys käsky on lyöty laimin – se on vaihdettu MAAILMAN PARANTAMISEEN!